

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Перник, 18.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря КАТЯ ХР. СТАНОЕВА
като разгледа докладваното от Борислава П. Борисова-Здравкова Търговско дело № 20221700900025 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, представлявана от В.П. – Директор на Дирекция „Държавни вземания“, срещу „ВъглищаПерник“ ООД, в несъстоятелност, с ЕИК: 113057835 със седалище и адрес на управление: гр. Перник, кв. „Бела вода“, рудник „Бела вода“, и С. Л. А., ЕГН *****, с адрес: ***, с която моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че поредността за удовлетворяване на вземането на С. Л. А., ЕГН *****, в размер на 850,00 лв. - разноски по гражданско дело № 1294/2021 г. по описа на Районен съд Перник, включено в списъка на приетите вземания, обявен в търговския регистър на 31.12.2021 г., е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ. Претендира разноски за производството по делото.

В исковата молба се твърди, че с Решение от 28.09.2021 г. по т.д. № 39/2021 г. по описа на Окръжен съд – Перник е открито производство по несъстоятелност срещу „Въглища-Перник“ ООД. Срещу предвидената поредност на вземането за разноски, предявено от С. Л. А. и включено в обявления в търговския регистър списък на приетите вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, било подадено възражение от НАП, оставено без уважение с с Определение № 49/15.04.2022 г. С оглед изложеното, за ищеца се породил правен интерес от предявения иск, тъй като вземането за разноски на гр.д. № 1294/2021 г. по описа на Районен съд – Перник в общ размер на 850,00 лв. не произтича от трудово правоотношение, възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Ответникът С. Л. А., в срока по чл. 367 ГПК, не е подал отговор на предявения иск.

„Въглища-Перник“ ООД /несъстоятелност/ в срока по чл. 367 ГПК също не е подал

писмен отговор.

Синдикът Р. И. А., на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ, в срока по чл. 367 от ГПК е депозирал писмен отговор, в който е заявил, че предявеният иск е недопустим. По същество изразява становище, че исковата молба е основателна, тъй като претендираната от С. Л. А. сума няма произход от трудово правоотношение, а представлява сторени и присъдени съдебни разноски в рамките на приключило съдебно производство пред РС-Перник.

Съдът, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 694, ал. 3, вр. чл. 722 ТЗ

Съгласно разпоредбата на чл. 685, ал. 2 ТЗ при предявяване на вземанията кредиторът следва да посочи основаниято и размера на вземането, привилегиите и обезпеченията му. При изготвяне на списъка на приетите вземания синдикът посочва кредитора, размера, основаниято на вземането, привилегиите и обезпеченията и датата на предявяването им – чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ. Правото на кредитора да направи писмено възражение пред съда срещу прието или неприето от синдика вземане и впоследствие правото да предяви иск за установяване несъществуването на прието вземане или съществуването на неприето вземане включва не само правото на възражение срещу основаниято или размера на вземането, но и възражение срещу привилегиите и обезпеченията. Допустимо е кредиторът, направил писмено възражение срещу прието от синдика вземане по чл. 290, ал. 1 ТЗ, да предяви иск за определяне поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ. Основание за този извод дават разпоредбите на чл. 726, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, съгласно които за оспорено по съдебен ред вземане се заделя съответната сума в сметката за разпределение, а когато е оспорено само обезпечението или привилегията, вземането се включва като необезпечено до разрешаване на спора, като в сметката за разпределение се заделя сумата, която кредиторът би получил за обезпечено вземане. Привилегиите, предвидени в различните хипотези на чл. 722, ал. 1 ТЗ, представляват акцесорно право, а допустимостта на иск за тяхното установяване, определяне поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената от синдика, респективно с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ, произтича от закона – чл. 694, ал. 1 във връзка с чл. 726, ал. 2 ТЗ. Разпоредбата на чл. 726, ал. 2 ТЗ допуска оспорване само на обезпечението или привилегията на прието в производството по несъстоятелност вземане и регламентира неговите последици. Самото оспорване се осъществява в рамките на производствата по чл. 690, чл. 692 и чл. 694 ТЗ.

Съобразно трайната съдебна практика, допустим е иск, предявен от кредитор, направил писмено възражение срещу прието от синдика вземане, за установяване на поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ. В този случай предметът на иска обхваща въпроса за вида /привилегиите/ на приетото с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ вземане /в този смисъл определение № 374 от 13.06.2014 г. по ч. т. дело № 599 по описа за 2014 г. на ВКС/.

В настоящия случай с Определение № 49/15.04.2022 г. съдът по несъстоятелността е оставил без уважение направеното от НАП възражение, че вземането на С. Л. А. не е с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ, а е с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ. Определението е обявено в търговския регистър на 18.04.2022 г., а исковата си молба е подадена на 03.05.2022 г., видно от датата на пощенското клеймо.

Ето защо настоящият състав на съда приема, че за кредитора НАП съществува интерес от предявяване на настоящия иск и искът е предявен в преклузивния срок по чл. 694, ал. 6 ТЗ, поради което предявената претенция се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество претенцията е основателна.

В материята на несъстоятелността привилегиите, които предопределят поредността за

удовлетворяване, са изрично посочени в разпоредбата на чл. 722 ТЗ, имаща императивен характер, което пък от своя страна, не предполага разширителното ѝ тълкуване и приложение. Ответникът не е установил поставените в негова доказателствена тежест факти, от които следва правото на привилегировано удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ, а именно, че вземането му в размер на 850,00 лв. произтича от трудово правоотношение, възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, за което в проведеното на 19.10.2022 г. открито съдено заседание му е указано, че не сочи доказателства.

При така изложеното, съдът намира, че следва да уважи предявения от НАП иск да се признае за установено, че поредността на удовлетворяване на вземането на кредитора С. А. за разноси в размер на 850,00 лв. е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ.

По разноските:

Съгласно установената практика на съдилищата /Решение № 672 от 28.10.2022 г. на САС по в. т. д. № 518/2022 г. и др./, когато предмет на спора не е самото вземане на кредитора, а само поредността за неговото удовлетворяване, не се касае за оценяем иск, а за неоценяем такъв. Предвид изложеното и извод на съда за основателност на предявения иск, ответникът С. Л. А. следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт разноските за дължимата държавна такса в размер на 80,00 лв., на основание чл. 694, ал. 7 ТЗ, и в полза на ищеца сумата 100,00 лв. – разноси за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Въглища Перник“ ООД /в несъстоятелност/, с ЕИК: 113057835, синдика Р. И. А. и кредиторите на несъстоятелността на „Въглища Перник“ ООД /в несъстоятелност/, с ЕИК: 113057835, по иска с правно основание чл. 694, ал. 3 от ТЗ, предявен от Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, че поредността за удовлетворяване на вземането на С. Л. А., ЕГН *****, в размер на 850,00 лв. - разноси по гражданско дело № 1294/2021 г. по описа на Районен съд Перник, включено в списъка на приетите вземания, обявен в търговския регистър на 31.12.2021 г., е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ.

ОСЪЖДА С. Л. А., с ЕГН *****, с адрес: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ОС-Перник сумата **80,00 лв. /осемдесет лева/** - държавна такса, на основание чл. 694, ал. 7 ТЗ.

ОСЪЖДА С. Л. А., с ЕГН *****, с адрес: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, сумата **100,00 лв. /сто лева/** - юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____